

Егейське море

Анатолій Клименко

Вода у морі колихалась,
Так просто дихала вона.
Без реву і не сперечалась,
Була свідома і жива.

Не намагалась щось довести,
І не тримала в серці зла.
Зайти у неї, як воскресити, —
Прозора до самого дна.

Розлите море аж за обрій,
Спокійно тишу сторожить.
У лазурових чистих водах
Дрімає вічність кожную мить.

Поверхня небо колисає,
Пісні співає вітерець.
Воно мабуть про все вже знає,
Не пнеться грубо навпростець.

Усі думки вже позбирало,
І ріки всі до нього йдуть.
На дні всю таїну сховало,
А скелі правду бережуть..

23.09.2026